

stundis koma í samband við aðrar flogbóltssleikarar, ið móguliga kunnu hjálpa tvkkum á einvønn hátt.

Ein gongd leið fvri at betra stodið, og at tit betra tað, ivist eg ikki í, e at fáa sær lóntar venjarar, ið so kunnu taka sær av flogbólti burtur av.

— Uttan iva verður torført hjá føroysku feløgum at fáa sær lóntar venjarar, tá hettajú kostar hópin av peningi og feløgini enn eru smá, men hvussu metir tú at vit kundu útvega okkum útbúnað, føroyskar venjarar?

— Ein tann besti hátturin er at skipa fvri skeiðum við fremmandari, serkonari skeiðleiðslu, har bæði venjingarhættir og ikki bert teori verða grøgnumgingin. Annars ber sjálvandi til at útbúgva venjarar úttanlands, men hetta kann eisini gerast kostnaðarmikið og tað er iú lættari at fáa ein ella tveir skeiðleiðarar til Føroya enn at flyta stóran hóp af føroyskum leikarum/venjarum í annað land. Fáa tit teoretisku útbúgvingina í rættlag frá hvíman, vil hetta uttan iva betra munandi um stodið hjá tvkkum.

— Sum nú er, er eingin reglulig landskapping fyri ungdomin. Metir tú, at fóst landskapping og ikki sum nú bert vikuskiftiskappingar kann økja á hugan hjá teimum ungu?

Tað er torført hjá mær at siga nakað um hetta aftaná bert 14 dagar, men eg kundi hugsað mær, at veruliga landskapping vildi økt áhugan fvri at sloppið at spælt flogbólt. Og tað er tvødringarmikið at fáa ungdomin við, tí tað er iú ungdomurin, ið er grundarlag undir góðum flogbólti í vansamannadeildini.

Rovnt kundi verið at latið dreingir og gentur huttikið á sama liði og latið fyra leikarar verið á hvørjum liði, sjálvt um leikararnir vóru oman fvri

»miniflogbólt«-aldur.

Tað er eisini týðningarmikið at tað eru góðir venjarar/leiðarar, ið taka sær av ungdominum, tí tað er einki at ivast í, at tað »prima« við at spæla flogbólt er, at ein vil stuttleika sær, men fvri at stuttleika sær krevst iú at ein — ella venjarin — kennir hóp av spølum og venjingarhættum.

At enda spurdu vit Georg Severinsen um hann metti, at vitjan hansara her kundi hjálpa

føroyingum nakað og um hann móguliga kundi hugsað sær at koma aftur.

Hann segði, at hann nokk ikki var tann rætti at siga, um vitjan hansara var til nakra nyttu, men at hann avgjort vónaði tað. Hann hevði avbera gott samstarv við háðar teir føroysku landsliðsvenjararnar Mannbjørn Mortensen og Ásvald Jacobsen, og teir høvdu sagt, at teir høvdu áttanir um at opiera tað tilfar, ið teir

høvdu fingið fvri síðani at senda tað til feløgini. So vitjanin gjørdi kanska nyttu á tann hátt, segði ein serstakliga frvntligur danskur landsliðsvenjari.

— Um FBF hevur brúk fvri mær aftur, so eri eg til reiðar at koma, eingin ivi um tað. Eg haldi tó, at eg í øllum førum vitji aftur í Føroyum, tí slíkan blíðskap og so fitt fólk sum tve, ið eg havi verið í samband við á vitjan míni, trúgvi eg neyvnan eg finni aðra staðir.

Mannbjørn Mortensen og Ásvald Jacobsen, landsliðsvenjarar:

um nógv nytt, ið seinni so aftur kann verða føroysku kappingini, ið sjálvsagt ikki eigur at verða gloymd, til stóra nyttu.

— Tað er altíð stuttligt at spæla flogbólt, men »inspiration« og »impulsirnar« eru størri, tá ein roynir onkrar aðrar kappingar enn tær ein daliga luttekur í, sigur Georg Severinsen.

Hvussu metir tú, at núverandi stodið í føroyskum flogbólti er, sammett við hinar norrønu tjóðirnar?

— Tað er einki at dylja yvir, at Føroyar og Ísland, sum iú fvri fyrstu ferð fara at luttaka í NM í ár, liggja á væl lægri stodi enn hinar norrønu tjóðirnar.

Eitt, ið kanska eisini fer

at gera tað trupult hjá føroysku kvinnunum at klára seg, er, at føroysku leikararnir nær um allir eru lágvaksnir — í hvussu er í flogbóltssamanhang.

Serstakliga Svøríki og Finnland, ið eru bestu flogbóltstjóðir í norðanlandum, hava hagar leikarar og hetta ger, at tær eru sterkar framman fvri netinum. Liðið hjá Miðnir, hvørs leikarar allir eru heldur lágir, klárar seg tó avbera væl, av tí at leikararnir arbeiða serstakliga væl á gólvinum og har vinna tað, ið restar í hædd. Men einki er at ivast í Føroyar enn liggja á væl lægri stodi enn hinar tjóðirnar.

Men tað er eisini iúst tí at tit eiga at luttaka í NM fvri at læra nakað og sam-

Vit hava fingið væl burturúr

Venjararnir hjá kvinnulandsliðnum, Mannbjørn Mortensen og Ósvald Jacobsen siga, at teir meta seg at hava fingið nógv burtur úr at flvgt venjingini hjá Georg Severinsen.

— Tilfarið, ið vit hava fingið frá honum, ætla vit at margfalda og senda til flogbóltsfeløgini, soleiðis at øll kvinnulið í Føroyum kunnu fáa gleði av vitjanini og ikki bert kvinnulandslið okkara, siga venjararnir báðir.

— Tað er ein gongd leið at vit fáa útlendingar hendan vegin at hjálpa teimum føroysku venjarunum. Um teir so venja saman við okkum ella bert hava stutt skeið er ein onnur saga, men sjálvur meta vit, at vikuskiftiskreiðini eru ov stutt til at nakað veruligt kann koma burtur úr. Í staðin er betri at skeiðleðarin vitjar í 14 dagar ella so, tá hann tá hevur størri móguleikar fvri at leggja okkum lag á

bæði hvat viðvikir teori og venjingarhættum.

NM-kappingin

Føroysku kvinnurnar skulu í ár fvri fyrstu ferð royna seg í NM, ið verður á Álandi í oktober, og greiða venjararnir frá, at kvinnurnar síðani mars mánað í ár, tá dystir vórðu, spældu móti Íslandi, hava vant saman triðju hvoria viku og at áhugin hjá kvinnunum sum heild hevur verið góður.

— Men tað hevur tó økt áhugan fvri NM at Georg hevur verið her og er venjing hansara uttan iva eisini komin væl við hjá føroysku kvinnunum, ið nú hava hylling á, hvussu eitt av mótstöðuliðum teirra, tað danska, verður vant. Sjálvur meta vit eisini at vit kunnu fáa gleði av teimum upplýsingum hann gav okkum, siga Mannbjørn og Ósvald.

Uppá fyrispurning siga teir báðir føroysku venjararnir, at teir avgjort ikki rokna við at vinna kappingina á Álandi.

— Vit fara ikki til Álands fvri at vinna, til tess hava vit ongar móguleikar, men vit fara fvri at læra okkum nakað nýtt fvri á tann hátt at betra stodið í føroyskum flogbólti, enda Mannbjørn og Ósvald.

Tit ringja
sosialurin,
tlf. 11820
— vit skriva